

Arrest

**nr. 337 182 van 4 december 2025
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 7 juni 2022 waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 280 147 van 16 november 2022.

Gezien het vernietigingsarrest nr. 261.327 van de Raad van State van 12 november 2024.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. WIBAULT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten T. BRICOUT & C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 juni 2012 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 29 november 2012 een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker werd nadien, op 15 april 2013, in het bezit gesteld van een B-kaart, geldig voor 5 jaar.

1.3. Op 24 april 2017 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Brugge tot een definitieve gevangenisstraf van 4 jaar, dit voor een gewelddadige verkrachting van een meerderjarige persoon.

1.4. Op 28 september 2017 trof de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze intrekkingbeslissing ging gepaard met een zogeheten niet-terugleidingsclausule, waarin werd bepaald dat een verwijderingsmaatregel naar Afghanistan niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De intrekking van de vluchtelingenstatus werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd in zijn arrest van 11 maart 2020 (RvV 11 maart 2020, nr. 233 888).

1.5. Op 2 juni 2020 trof de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf van verzoeker op grond van artikel 21 van de vreemdelingenwet. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 4 december 2020 (RvV 4 december 2020, nr. 245 442).

1.6. Op 5 juni 2020 trof de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 4 december 2020 (RvV 4 december 2020, nr. 245 443).

1.7. Verzoeker diende op 18 juni 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.8. Op 5 oktober 2020 werd verzoeker in vrijheid gesteld, nadat de Pakistaanse autoriteiten, ondanks een rappel, geen antwoord hadden verstrekt op de vraag van de verwerende partij tot "*readmissie*" van verzoeker.

1.9. Op 12 oktober 2020 besloot de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) om de in punt 1.7. bedoelde aanvraag zonder voorwerp te verklaren.

1.10. Op 3 november 2020 diende verzoeker in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. Op 19 november 2020 werd het verzoek tot terugname van verzoeker, ingediend door de Franse autoriteiten, aanvaard door verweerder.

1.11. Op 27 december 2020 werd verzoeker onderworpen aan een politiecontrole aan het treinstation van Brussel-Zuid.

1.12. Op 28 december 2020 trof de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.13. Op 26 februari 2021 werd verzoeker vrijgelaten. Op de voormelde bijlage 13septies werd vermeld dat verzoeker onmiddellijk gevolg moest geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

1.14. Op 21 april 2021 diende verzoekers raadsman een aanvraag in bij verweerder om in uitvoering van artikel 74/17 van de vreemdelingenwet de schriftelijke bevestiging te krijgen van het feit dat verzoeker tijdelijk niet verwijderbaar is.

1.15. Op 20 augustus 2021 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.16. Op 13 september 2021 deed verzoeker bij de commissaris-generaal afstand van het ingediende verzoek om internationale bescherming.

1.17. Op 14 mei 2022 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 december 2020, nadat hij bij een controle op straat door de politie was tegengehouden. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 16 november 2022 (RvV 16 november 2022, nr. 280 146).

1.18. Op 2 juni 2022 diende verzoekers raadsman een aanvraag in bij verweerder tot uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij hij verwijst naar zijn eerdere aanvraag van 21 april 2021 om in uitvoering van artikel 74/17 van de vreemdelingenwet de schriftelijke bevestiging te krijgen van het feit dat verzoeker tijdelijk niet verwijderbaar is.

1.19. Op 7 juni 2022 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarin wordt meegedeeld dat er geen gevolg kan gegeven worden aan de vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit vormt de thans besteden beslissing.

1.20. De thans bestreden beslissing werd door de Raad vernietigd in zijn arrest van 16 november 2022 (RvV 16 november 2022, nr. 280 147). Dit arrest werd op zijn beurt door de Raad van State vernietigd bij het cassatie-arrest van 12 november 2024 (RvS 12 november 2024, nr. 261 327).

1.21. Verzoeker diende op 6 juni 2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.22. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 11 juli 2024 een beslissing waarbij de in punt 1.21. bedoelde aanvraag zonder voorwerp wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 324 045.

1.23. Verzoeker verkreeg op 8 oktober 2024 internationale bescherming in Frankrijk.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit de gegevens die door de verwerende partij werden overgemaakt op 16 oktober 2025, blijkt dat aan verzoeker op 8 oktober 2024 internationale bescherming werd verleend in Frankrijk. De huidige situatie van verzoeker is bijgevolg niet verenigbaar met een verwijderingsmaatregel van 28 december 2020 of met het gevraagde uitstel van de tenuitvoerlegging ervan, die sowieso onmogelijk is in de huidige omstandigheden.

3.3. Ter terechtzitting werden de partijen geconfronteerd met de vaststelling dat, ingevolge de internationale bescherming die aan verzoeker werd verleend, onmogelijk van hem kan worden verlangd dat hij nog gevolg geeft aan de verwijderingsmaatregel van 28 december 2020, die impliciet werd opgeheven. De eventuele nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 7 juni 2022, waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, kan verzoeker dus geen voordeel meer opleveren. De aanwezige raadsman van de verwerende partij stelt op basis van deze ontwikkelingen het belang van verzoeker in vraag.

3.4. Wanneer de verzoekende partij geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het haar toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien zij de exceptie betwist, moet zij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet zij het belang, dat zij met haar vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230)

3.5. Ter terechtzitting worden de partijen geconfronteerd met deze vaststellingen. De advocaat van de verzoekende partij beperkt zich tot het verwijzen naar een arrest van het Hof van Justitie uit 2024, waarin wordt gesteld dat een illegaal verblijvende derdelander een schriftelijke bevestiging zou moeten krijgen dat het hem betreffende terugkeerbesluit tijdelijk niet zal worden uitgevoerd. Aangezien de beschermingsstatus

die verzoeker in Frankrijk bezit niet enkel een vertraging van de verwijdering, maar zelfs een non-refoulementverbod impliceert, toont verzoeker niet aan nog over een actueel belang te beschikken bij zijn huidige vordering.

3.6. Verzoeker getuigt niet langer van een actueel belang bij zijn vordering.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN